

تناقضی گفتار پارتقار؟

پرونده رابطه‌های خارج از ازدواج و فساد طالبان قطر است

سرمای شدید و یخ‌بندان:

یک بشکه آب در نیم‌روز به ۳۳ هزار تومان فروخته می‌شود

نذیر احمد، باشنده شهر زرنج، از کمبود آب آشامیدنی و افزایش بهای آن شکایت دارد. او در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که روز یکشنبه ۲۵ جدی، پس از ساعت‌ها انتظار توانسته یک بشکه آب آشامیدنی را در بدل ۲۰ هزار تومان معادل ۴۸ افغانی خریداری کند. این باشنده نیم‌روز می‌افزاید: «وقتی طرف خانه می‌رفتم، اول به شرکت آب تصفیه رفتم. زیاد انتظار کشیدم تا نوبت برایم رسید. یک گالون آب ۲۰ لیتره را برایم به ۲۰ هزار تومان دادند.»

زمستان سرد و فقر جانسوز:

نه نان داریم، نه چوب و نه ذغال

نماینده پاکستان در سازمان ملل: وضعیت بد اقتصادی باعث شکست طالبان می‌شود

۸ صبح، کابل: منیر اکرم، نماینده پاکستان در سازمان ملل، گفته است که اگر وضعیت اقتصادی در افغانستان بهبود نیابد، طالبان ممکن است شکست بخورند. رسانه‌های پاکستانی روز دوشنبه، ۲۶ جدی، به نقل از منیر اکرم گزارش داده‌اند که با توجه به این‌که طالبان درآمد اندکی دارند، امکان پیوستن اعضای به داعش و سایر گروه‌های تندرو وجود دارد. نماینده پاکستان در مصاحبه‌ای با نیوزویک، گفته است که فعالیت چندین گروه تندرو، از جمله تحریک طالبان پاکستان، ارتش آزادی‌بخش بلوچستان، جنبش اسلامی

ترکستان شرقی و جنبش اسلامی اوزبیکستان در افغانستان رو به افزایش است. اکرم گفت: «اکنون ما در افغانستان وضعیتی داریم که در آن طالبان باید متقاعد شوند تا با تمام جنبش‌های تروریستی، نه تنها با داعش که با آن می‌جنگند، بلکه با جنبش‌های دیگر مقابله کنند.» اما او افزوده است که دستیابی به چنین تلاش‌هایی از سوی طالبان تا زمانی‌که دولت آنان درآمد ضعیفی دارد، دشوار خواهد بود. او افزود: «اگر طالبان پول کافی نداشته

اعلام موجودیت حزب ملی آزادی افغانستان؛

تحقیق‌شده‌گان هم‌سو شوند

پوتین‌سیم زمان جنگ

پوتین، آن‌چه روسیه در اوکراین انجام می‌دهد را نه به‌عنوان یک جنگ، بلکه به‌عنوان یک «عملیات نظامی ویژه» توصیف کرده است. پوتین هرگز نتوانسته اهداف متقاعدکننده تجاوز خویش را بیان کند.

طالبان در کابل و ولایات از وکلای گذر فهرست نظامیان ویژه پیشین را خواسته‌اند

همزمان با این، منابع در ولایت پنجشیر می‌گویند که طالبان از چند روز به این‌سو با ایجاد ایست‌های بازرسی در صدد بازداشت نظامیان حکومت پیشین هستند. به گفته منابع، استخبارات طالبان در روزهای اخیر چند تن از ساکنان ولسوالی عنابه این ولایت را بازداشت کرده و به جایی نامعلوم انتقال داده‌اند. گفتنی است که طالبان از زمان تسلطشان به این‌سو، صدها نظامی حکومت پیشین را در بخش‌های مختلف کشور، بازداشت، شکنجه و در مواردی تیرباران کرده‌اند. طالبان در مورد این ادعاها چیزی نگفته‌اند.

با خارجی‌ها کار کرده‌اند، نیز در اختیار این گروه قرار دهند.

۸ صبح، پنجشیر: منابع آگاه می‌گویند که استخبارات طالبان در صدد شناسایی و بازداشت نظامیان ویژه حکومت پیشین و افرادی که با خارجی‌ها کرده‌اند، هستند. منابع روز دوشنبه، ۲۶ جدی، با فرستادن نوارهای صوتی به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که استخبارات طالبان از وکلای گذر در کابل و برخی ولایت‌های شمال پایتخت خواسته‌اند تا فهرست نظامیان پیشین به‌ویژه نیروهای قطعات ۰۱ و ۰۲ امنیت ملی را در دسترس این گروه قرار دهند. منابع می‌گویند که طالبان از وکلای گذر و قریه‌دارها خواسته‌اند تا فهرست کسانی را که

عفو بین‌الملل: ترور مرسل نبی‌زاده ناکامی طالبان در حفاظت از شهروندان را تایید می‌کند

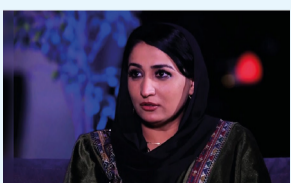
۸ صبح، کابل: دفتر عفو بین‌الملل در جنوب آسیا گفته است که ترور هولناک مرسل نبی‌زاده، عضو مجلس نماینده‌گان پیشین افغانستان و محافظ امنیتی او بار دیگر وخامت اوضاع امنیتی کشور و ناکامی طالبان در حفاظت از مردم را تایید می‌کند.

این دفتر روز دوشنبه، ۲۶ جدی، با نشر توییتی گفته است که طالبان باید به قول خود برای تحقیق در مورد این رویداد سریع عمل کرده و از اجرای یک تحقیق کامل، بی‌طرف و شفاف اطمینان دهند.

به گفته عفو بین‌الملل، رویداد قتل بانو مرسل نبی‌زاده چند روز پس از انفجاری در نزدیکی وزارت خارجه طالبان که در نتیجه آن دست‌کم ۲۰ تن کشته شدند، رخ داده است.

در همین حال دفتر کانادای عفو بین‌الملل با نشر توییتی گفته است: «جامعه جهانی نباید مشکلات زنان و دختران در افغانستان را نادیده بگیرد.»

مرسل نبی‌زاده شنبه‌شب، ۲۴ جدی، از سوی افراد مسلح ناشناس در خانه‌اش در ساحه احمدشاه بابا مینه شهر کابل با یک محافظش کشته شد.

اعلام موجودیت حزب ملی آزادی افغانستان؛

فیصل:

تحقیق‌شده‌گان هم‌سوشوند

۸ صبح، کابل

حزب ملی آزادی گفته است که اصل اساسی و مبنای حقوقی بلامنازع مشروعیت اقتدار و حاکمیت سیاسی، وابسته به اراده آزاد مردم افغانستان است. این حزب افزوده است که برگشت اقتدار سیاسی به مردم از طریق انتخابات آزاد در سطوح و موارد مختلف و در مقاطع زمانی مشخص تمثیل می‌شود. بر اساس منشور این حزب، غصب قدرت سیاسی و سکان حکومت‌داری با زور و حمایت خارجی و نسخه‌های سلیقه‌ای غیرمشروع و مردود است.

افغانستان «آمده است»: نخستین مجلس بزرگ موسسان در افغانستان به منظور پی‌ریزی نظام جمهوری شهروندمحور که بتواند اقتدار سیاسی مشروع را تمثیل و مشارکت و حقوق اساسی همه شهروندان افغانستان را تامین و تضمین کند و توافق برای آغاز یک دوره انتقالی را موجب گردد. این حزب گفته است که این مجلس باید از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد به رسمیت شناخته شود. در منشور این حزب پیشنهاد شده است که شورای امنیت سازمان ملل «باید یک ساحه جغرافیایی را در داخل افغانستان در مرکز یکی از زون‌های جغرافیایی و یا چند ولایت به هم پیوسته در کشور به رسمیت بشناسد، عدم مداخله گروه‌های سیاسی - نظامی را در آن ضمانت کند و تمویل کل این روند را به عهده گیرد.»

افغانستان یگانه کشور بی‌قانون و زندان بزرگ

حزب ملی آزادی افغانستان در منشور خویش از افغانستان به‌عنوان یگانه کشور بی‌قانون و فاقد حاکمیت قانونی یاد کرده و افزوده است: «افغانستان یگانه کشور در روی زمین است که اقتدار ملی، نظام دولتی مشروع و حاکمیت قانون ندارد و با گذشت هر روز از کاروان تمدن انسانی و جامعه بشری دورتر و منزوی‌تر می‌شود.» در منشور این حزب افغانستان به «زندان بزرگ» تشبیه شده و تاکید شده است: «حدود چهل میلیون انسان بی‌گناه در آن به اسارت کشیده شده‌اند. آزادی‌های آنان سلب شده و روح و روان همه مردم هم‌روزه در معرض شکنجه شرایط تحمیل شده قرار دارد.»

حذف زنان و نقض حقوق بشر

در منشور حزب ملی آزادی افغانستان از حذف و انکار هویت زنان سخن رفته و گفته شده است: «هویت نیمی از نفوس کشور در معرض انکار قرار گرفته است. تبعیض علیه اقلیت‌های تباری و فرهنگی بیداد می‌کند. حیات انسان‌ها با تهدید روبه‌رو است.» این حزب تاکید کرده که ارزش‌های حقوق بشری و حقوق شهروندی و فرهنگی «اقلیت‌های ملی و مذهبی» در کشور به‌گونه بی‌سابقه نقض می‌شود.

ادامه در صفحه ۶

پیشنهاد می‌کند «ساختار نامتمرکز مدیریتی» است. در منشور حزب ملی آزادی آمده است: «ساختار نامتمرکز مدیریتی، مبتنی بر قرارداد اجتماعی نوینی که بتواند مشارکت همه شهروندان کشور را در تعیین سرنوشت مشترک آن‌ها تضمین کند و بستر مناسبی برای برآورده ساختن ارزش‌های پذیرفته‌شده مرتبط با حقوق اساسی شهروندان افغانستان به‌صورت پایدار فراهم گردد.» به گفته این جریان سیاسی، این قرارداد نوین باید واقعیت و ویژه‌گی‌های تنوع ساختار و بافتار انسانی، فرهنگی، اجتماعی و مناطق ویژه جغرافیایی را به رسمیت بشناسد. در ساختار غیرمتمرکز مدیریتی این حزب قدرت تصمیم‌گیری در رده‌های مدیریت سیاسی و پالیسی‌سازی برای ارایه و تامین خدمات عامه به‌صورت افقی و بر مبنای قوانین کارا توزیع و غیرمتمرکز ساخته می‌شود. از نظر این حزب، غیرمتمرکزسازی مدیریت سیاسی و اداری به معنای تقسیم قدرت بین گروه‌های مختلف بر اساس درصد و یا ایجاد موقف‌های اضافی نیست. نظام نامتمرکز این حزب بر مبنای تفکیک و استقلال مطلق قوای سه‌گانه در نظام دولتی تعریف شده است.

برگشت اقتدار سیاسی به مردم

حزب ملی آزادی گفته است که اصل اساسی و مبنای حقوقی بلامنازع مشروعیت اقتدار و حاکمیت سیاسی، وابسته به اراده آزاد مردم افغانستان است. این حزب افزوده است که برگشت اقتدار سیاسی به مردم از طریق انتخابات آزاد در سطوح و موارد مختلف و در مقاطع زمانی مشخص تمثیل می‌شود. بر اساس منشور این حزب، غصب قدرت سیاسی و سکان حکومت‌داری با زور و حمایت خارجی و نسخه‌های سلیقه‌ای غیرمشروع و مردود است.

مجلس بزرگ موسسان یا لویه‌جرگه منتخب مردم

آقای نبیل در صحبت‌های خویش که هم‌زمان در منشور این حزب هم با تفصیل به آن پرداخته شده، برای حل بحران کنونی کشور «مجلس بزرگ موسسان» یا «لویه‌جرگه منتخب مردم» را در ساحه سبز امنیتی در داخل افغانستان پیشنهاد کرده است. در منشور «حزب ملی آزادی

پس از سقوط نظام جمهوری، شماری از چهره‌ها و مقام‌های حکومت پیشین در خارج از کشور در کنار موضع‌گیری‌های سیاسی، دست به ایجاد حزب و جریان سیاسی زده‌اند. به‌تازه‌گی «حزب ملی آزادی افغانستان» به رهبری رحمت‌الله نبیل، رییس عمومی امنیت ملی پیشین و عضویت شماری از چهره‌های دیگر اعلام موجودیت کرده است. این حزب در نشست اعلام موجودیت خویش گفته است که «تحقیق‌شده‌گان هم‌سو» شوند. رهبری این حزب سیاسی تازه‌تاسیس گفته است که برای تامین آزادی و برابری برای همه شهروندان و بازگردان اقتدار سیاسی به مردم، با استفاده از روش‌ها و وسایل مختلف در مبارزه سیاسی دست به ایجاد این حزب زده است و تلاش می‌کند از طریق انسجام اجتماعی و کنش مدنی - سیاسی روش‌مند و منطبق با ایجابات عصر به مطالبات سیاسی‌اش دست یابد. ساختار سیاسی پیشنهادی این حزب «ساختار نامتمرکز مدیریتی مبتنی بر قرارداد اجتماعی نوین» و تفکیک صلاحیت‌های قوای سه‌گانه دولت است.

رحمت‌الله نبیل، رییس عمومی امنیت ملی پیشین افغانستان، در یک نشست مجازی، دوشنبه، ۲۶ جدی، ساعت ۸:۰۰ شب به وقت کابل اعلام کرده است که «حزب ملی آزادی افغانستان» را با جمعی از هم‌فکران به شمول طیف‌های مختلف سنی، اجتماعی و قومی، تاسیس کرده است. آقای نبیل در جریان سخنرانی خویش که اهداف کلی و منشور این حزب را معرفی می‌کرد، گفته است که همه تحقیق‌شده‌گان، برای رهایی و آزادی کشور هم‌سو شوند. او تاکید کرده است: «باید تحقیق ملی ما را به همبستگی ملی و رواداری ملی سوق دهد.»

رهبر این جریان تازه‌تاسیس در هنگام سخنرانی خویش افزوده است: «انتحار راه‌حل نیست و اتحاد و اتفاق وطن را از مشکلات بیرون می‌کند. کسانی که خود را تحقیق‌شده احساس می‌کنند، هم‌سو شوند.» آقای نبیل گفته است که هم‌زمان با این، منشور موقتی این حزب را نیز با رسانه‌ها در میان گذاشته است.

ساختار نامتمرکز مدیریتی

ساختار سیاسی را که این حزب برای افغانستان

سرمای شدید جان ۲۵ تن به‌شمول معتادان را در هرات، بغلان و غزنی گرفت

این افراد از سوی شهرداری طالبان در پلخمری به خاک سپرده شده و اجساد دو تن دیگر در سردخانه شفاخانه ولایتی بغلان نگهداری می‌شود.

در همین حال، منابع از ولایت هرات در غرب کشور می‌گویند که در پی سردی هوا در چند روز اخیر ۱۹ مرد معتاد به مواد مخدر جان باخته‌اند.

گفته می‌شود که این افراد در پارک‌های تفریحی به‌ویژه در ساحه کمر کلاغ شهر هرات جان باخته‌اند.

منابع محلی در ولایت غزنی نیز می‌گویند که یک چوپان در پی شدت سرما یک‌شنبه‌شب، ۲۵ جدی، در ولسوالی ناور این ولایت جان باخته است.

۸ صبح، هرات: منابع محلی در ولایت‌های هرات، بغلان و غزنی از جان باختن ۲۴ معتاد در پی سردی هوا در این ولایت‌ها خبر می‌دهند. منابع در بغلان می‌گویند که اجساد پنج مرد معتاد به مواد مخدر شنبه‌شب، ۲۴ جدی، از مربوطات شهر پلخمری، مرکز این ولایت، پیدا شده است.

بربنیاد معلومات به دست آمده، اجساد سه تن از

مردی در شهر کابل چهار تن به‌شمول همسرش را کشت

۸ صبح، کابل: منابع از شهر کابل می‌گویند که مردی دو زن و دو مرد به‌شمول همسرش را با شلیک گلوله به قتل رسانده است. منابع محلی می‌گویند که این رویداد صبح روز دوشنبه، ۲۶ جدی، در جاده چهل متره شهدای معارف دشت برچی در غرب شهر کابل رخ داده است.

بربنیاد اطلاعات به دست آمده، فردی که این چهار تن را به قتل رسانده پس از درگیری با طالبان و زخمی کردن یک جنگ‌جوی طالب بازداشت شده است.

گفته می‌شود که قربانیان این رویداد باشندگان ولسوالی مالستان ولایت غزنی هستند.

هنوز علت این رویداد معلوم نیست. وقوع قتل‌های مرموز اخیراً در ولایت‌های مختلف افغانستان افزایش یافته است.

پرونده رابطه‌های خارج از ازدواج و فساد طالبان قطور است

امین کاوه

وقایع ثبت شده در روزنامه ۸ صبح نشان می‌دهد که دو جنگجوی طالبان به نام‌های صابر خان حقانی و کریم سنگری، در حومه شهر جلال‌آباد بر یک پسر ۱۷ ساله تجاوز جنسی کرده‌اند. منابع محلی روز پنج‌شنبه، ۱۰ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که این دو عضو طالبان در مزرعه‌ای بر یک پسر ۱۷ ساله تجاوز جنسی کرده‌اند. پدر این پسر به دادستانی طالبان در ننگرهار مراجعه کرده و خواهان مجازات عاملان این تجاوز شده است.

سرپرست وزارت خارجه طالبان به‌تازگی گفته است که در رژیم آنان «شراب‌خوری، زنا و فساد» وجود ندارد. او هنگام سخنرانی در مراسم فاتحه‌خوانی قربانیان حمله انتحاری اخیر در کابل، رژیم طالبان را «بهترین نظام» خوانده و از مخالفان این گروه پرسیده است که برای چه هدفی می‌جنگند. این در حالی است که در جریان یک سال و هفت ماه گذشته شمار زیادی از فرماندهان ارشد طالبان در پیوند به رابطه خارج از ازدواج، محافل می‌گساری و رقص، رشوت و فساد بازداشت شده‌اند. شماری از فرماندهان این گروه در ولایت‌های مختلف کشور در هنگام برقراری رابطه خارج از ازدواج، کشته یا زندانی شده‌اند. در برخی از موارد جنگ‌جویان این گروه بر پسران جوان تجاوز کرده و یا هم بر سر «بیچه داشتن» کشته شده‌اند. همچنان اعضای این گروه شماری از زنانی را که تن به ازدواج اجباری ن داده‌اند، بازداشت کرده و به قتل رسانده‌اند.

امیرخان متقی، سرپرست وزارت خارجه طالبان، روز شنبه، ۴ جدی، در مراسم فاتحه‌خوانی کارمندان وزارت خارجه که در پی یک حمله انتحاری جان باختند، گفته است کسانی که در افغانستان جنگ و خون‌ریزی می‌کنند، هیچ بهانه‌ای ندارند. او در این سخنرانی تصریح کرده است: «نه زنا است، نه خارجی‌ها، نه اشغال است، نه شراب است، نه الحاد است و نه کفر است، جنگ برای چه؟»

سرپرست وزارت خارجه طالبان در حالی این اظهارات را مطرح می‌کند که در جریان حاکمیت هفده‌ماهه این گروه، زنان و دختران علاوه بر این‌که به نکاح اجباری جنگ‌جویان و فرماندهان طالبان درآورده می‌شوند، در برخی از ولایت‌ها مورد تجاوز جنسی نیز قرار گرفته و در صورت امتناع از این خواست نامشروع، بازداشت شده و یا هم به قتل رسیده‌اند. در این گزارش تلاش شده با ذکر نمونه‌های درشت فساد و بدرفتاری‌های جنسی افراد طالبان، به مقام‌های ارشد این گروه تذکر داده شود که مردم از نزدیک وضعیت را می‌بینند. در این گزارش تنها نمونه‌هایی ذکر شده که همه‌گانی و رسانه‌ای شده است. در عین حال ده‌ها پرونده از این دست موجود است که مستند و منتشر نشده است. این نمونه‌ها از سوی خود طالبان تایید و منتشر شده است.

رابطه خارج از ازدواج مقام‌های طالبان

شماری از فرماندهان و جنگ‌جویان طالبان در جریان بیش از یک‌ونیم سال گذشته، علاوه بر تجاوز جنسی و نکاح اجباری و زیرسن، در یک هفته دو زن گرفته و همچنان مرتکب رابطه خارج از ازدواج شده‌اند. تنها در جریان یک ماه گذشته، یک مورد رابطه خارج از ازدواج از سوی یکی از مسوولان بلندپایه محلی این گروه در ولایت قندهار به ثبت رسیده است. منابع محلی در قندهار روز سه‌شنبه، ۶ جدی، به

پرونده رابطه‌های خارج از ازدواج و فساد

در روستای بایدل دره ولسوالی نرنگ ولایت کنر پس از آن کشته شد که به قصد تجاوز جنسی وارد یک خانه شده بود. او جلال نام داشت. جلال هنگامی که وارد خانه می‌شود، مالک خانه از حضور او مطلع می‌شود و قوماندهان طالبان و یک زن را به قتل می‌رساند. این تنها نمونه‌ای است که از سوی منابع محلی تایید و رسانه‌ای شده است، در حالی که ده‌ها مورد دیگر به دلیل هراس از طالبان رسانه‌ای نشده است.

تجاوز جنگ‌جویان طالبان بر کودکان پسر

وقایع ثبت شده در روزنامه ۸ صبح نشان می‌دهد که دو جنگجوی طالبان به نام‌های صابر خان حقانی و کریم سنگری، در حومه شهر جلال‌آباد بر یک پسر ۱۷ ساله تجاوز جنسی کرده‌اند. منابع محلی روز پنج‌شنبه، ۱۰ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که این دو عضو طالبان در مزرعه‌ای بر یک پسر ۱۷ ساله تجاوز جنسی کرده‌اند. پدر این پسر به دادستانی طالبان در ننگرهار مراجعه کرده و خواهان مجازات عاملان این تجاوز شده است.

اختطاف توسط فرماندهان طالبان

یک فرمانده محلی طالبان در ولایت سمنگان مردی را اختطاف کرد. منابع محلی روز پنج‌شنبه، ۲۴ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که این فرمانده طالبان ولید نام داشته است. او مردی را جهت دریافت پول، اختطاف و برای چندین روز نزد خود زندانی کرد. به گفته منابع، ولید یکی از فرماندهان اردوی طالبان در سمنگان با افراد زیر امرش اسماعیل، باشنده ولسوالی دره‌صوف پایین را اختطاف کردند. براساس معلومات منابع، اسماعیل که چندین شب در خانه یکی از نزدیکان این فرمانده محلی زندانی بود، موفق به فرار شده و توضیح داده که ولید به منظور باج‌گیری او را اختطاف و زندانی کرده بوده است. رییس استخبارات طالبان در سمنگان، طی مکتوبی از لوی اردوی این گروه در سمنگان خواسته است تا ولید، فرمانده دلگی و افراد زیر امرش را به این ریاست تسلیم کند.

محافل شراب‌خوری، رقص و کمشین کاری طالبان

در جریان همین سال نوارهای تصویری عبدالله، برادر عالم‌گل حقانی، رییس پیشین پاسپورت طالبان به نشر رسید که نشان می‌داد او با چند عضو دیگر طالبان و چند زن در یک اتاق نشسته‌اند. در این نوار تصویری که ظاهراً از سوی استخبارات این گروه به نشر رسیده، فردی که برادر عالم‌گل حقانی را بازداشت می‌کند، به زبان پشتو صحبت می‌کند. در گزارش ترجمه بخشی‌هایی از صحبت‌های او آمده است: «این یک مرده‌گاوخانه است. این برادر عالم‌گل حقانی است. این کارمندان است، این زن‌ها است، کباب و شراب». فردی که این نوار تصویری را ثبت کرده، در این ویدیو ادعا می‌کند که در اتاق چند زن و مرد حضور دارند و شراب و کباب هم هست. او خطاب به مردی که تایید می‌کند برادر عالم‌گل حقانی است، می‌گوید: «این‌جا آمده بودی پاسپورت‌ها را جمع می‌کردی و هشتصد هشتصد دالر می‌گرفتی». پس از گرفتاری او، برادر رییس پیشین پاسپورت طالبان با استفاده از شناخت برادرش در سطوح رهبری طالبان از بند رها شده و به خارج از کشور رفته است. در حالی که این موضوع واکنش‌های رهبری مقام‌های طالبان از جمله ملا عبدالغنی برادر، معاون رییس‌الوزرای این گروه را نیز برانگیخته بود. در آن زمان دفتر ملا عبدالغنی برادر، معاون رییس‌الوزرای طالبان، به انتشار نوار تصویری از خوش‌گذرانی برادر عالم‌گل حقانی و بازداشت او واکنش نشان داده بود. عبدالله، سرکترت خاص او، گفته بود: «از فرمان خداوند نمی‌شود چشم‌پوشی کرد. تمام زنان و مردانی که در اتاق بودند، باید در ملاء عام مجازات شوند.»

افزون بر این‌ها، طالبان که سخن از نظام «سپه اسلامی» می‌زنند، از تریاک در کشور نیز عشر گرفته‌اند. پیش از این روزنامه ۸ صبح گزارشی را منتشر کرده که براساس آن طالبان در بدخشان تنها از حاصلات کونکار هشت روستا، بیش از ۵۰ سیر تریاک زیر عنوان «عشر» گردآوری کرده‌اند. افراد طالبان که بازارهای خرید و فروش مواد مخدر را زیر کنترل دارند، در ازای خرید و فروش شیره تریاک نیز مالیه می‌گیرند. این در حالی است که طبق آموزه‌های دینی تجارت مواد مخدر حرام و گردآوری عشر از مواد مخدر ناجایز است.

از بازداشت به‌شدت شکنجه کرده است. منبع می‌افزاید که این مسوول طالبان در فاریاب به حبیب‌الله هشدار داده است، در صورتی که دختر را به او ندهند، تمام اعضای خانواده‌اش را نابود می‌کند. افزون بر بازداشت، برخی از دخترانی که درخواست نکاح اجباری فرماندهان طالبان را رد کرده، کشته شده‌اند. منابع محلی روز یک‌شنبه، ۱۵ عقرب، به روزنامه ۸ صبح گفتند که ملا یاسین، آمر امر به معروف و نهی از منکر طالبان در ولسوالی شولگره ولایت بلخ، یک دختر جوان را با شلیک گلوله کشته است. منابع تایید می‌کنند که این دختر جوان پس از آن از سوی ملا یاسین کشته شد که درخواست ازدواج با او را رد کرد. آصف وزیری، سخنگوی فرماندهی امنیه طالبان در بلخ، ضمن تأیید این رویداد، از بازداشت ملا یاسین خبر داد. در عین حال منابع معتبر تایید کرده‌اند که ملا یاسین پس از سپری کردن زمان اندکی در فرماندهی امنیه طالبان در ولسوالی شولگره بلخ، از بند رها شده است.

دخترانی که نکاح اجباری با طالبان را رد کنند، بازداشت و حتا کشته می‌شوند. طالبان علاوه بر برقراری رابطه خارج از ازدواج و تجاوز جنسی، زنان و دختران را به زور نیز به نکاح خود درمی‌آورند. منابع معتبر محلی روز شنبه، ۲۶ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفتند که طالبان در ولایت فاریاب با توسل به زور دختران جوان را به عقد خود درمی‌آورند. منابع معتبر محلی روز شنبه، ۲۶ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفتند که طالبان در ولایت فاریاب با توسل به زور دختران جوان را به عقد خود درمی‌آورند.

منابع مردمی همچنان در سمنگان به روزنامه ۸ صبح تایید کرده‌اند که طالبان در ولسوالی روی دوآب این ولایت بر دو دختر جوان تجاوز جنسی کرده و سپس آنان را به قتل رسانده‌اند. این منابع روز شنبه، ۳ جدی، به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که دو نگهبان ملا شمشاد ولسوال طالبان در روی دوآب، در روستای سرخ‌قلعه این ولسوالی بر این دو دختر تجاوز جنسی کرده و سپس آنان را در مقابل چشمان خانواده‌های‌شان سر بریده است. به گفته منابع محلی، ملا شمشاد پس از آن‌که این دختران از سوی محافظانش مورد تجاوز قرار می‌گیرد، دستور می‌دهد تا این دو دختر را به اتهام زنا بکشند.

قاری انس، یکی از افرادی است که بر این دختران تجاوز جنسی کرده و پیش از کشتن آنان با قربانی‌ها عکس یادگاری نیز گرفته است. او و یک محافظ دیگر ولسوال طالبان، پس از بازداشت هنگام رابطه جنسی، از بند رها شده‌اند.

فرماندهان طالبان که در هنگام برقراری رابطه خارج از ازدواج کشته شده‌اند

یک قوماندهان محلی طالبان چهارشنبه‌شب، ۹ سنبله،

روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که نورالله عادل، رییس محیط زیست طالبان، هنگام برقراری رابطه خارج از ازدواج بازداشت شده است. همزمان با این، یک منبع معتبر به روزنامه ۸ صبح تایید کرده که رییس محیط زیست طالبان در قندهار به ارتکاب فساد اخلاقی و رشوت‌ستانی نیز متهم است. منابع به این روزنامه گفته‌اند که عادل خسربره محمدیوسف وفا، والی طالبان برای قندهار است و احتمال می‌رود به‌زودی بدون مجازات از بند رها شود.

منابع محلی روز یک‌شنبه، ۸ عقرب، به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که سیدمهدی، رییس دفتر مولوی عبدالرووف، رییس استخبارات طالبان در بامیان، به اتهام برقراری رابطه خارج از ازدواج با یک زن شوهردار و صاحب چهار فرزند، از سوی ملا عبدالله سرحدی، والی طالبان در این ولایت، بازداشت شده است. افزون بر این، رییس مبارزه با حوادث طبیعی طالبان در ولایت فراه نیز هنگام برقراری رابطه خارج از ازدواج بازداشت شده است. منابع روز پنج‌شنبه، ۲۴ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفته‌اند که مولوی عبدالجبار، رییس مبارزه با حوادث این گروه در ولایت فراه، به‌صورت بالفعل در هنگام برقراری رابطه جنسی بازداشت شده است. منابع تایید کرده‌اند که مقام‌های محلی این گروه در تلاش مخفی کردن این موضوع‌اند.

در این گزارش از رابطه‌های خارج از ازدواج این‌ها صرف به‌عنوان نمونه ذکر شده است. موارد زیادی از این دست در شبکه‌های اجتماعی نیز موجود است و منابع متعدد محلی نیز وقوع چنین رویدادهای را تایید می‌کنند که در گزارش به آن‌ها پرداخته نشده است.

تجاوزهای جنسی مقام‌های طالبان

مولوی شریف، آمر حوزه دوم طالبان در شهر میمنه، بالای همسر یک عضو خیزش‌های مردمی نظام پیشین در ولایت فاریاب تجاوز جنسی کرده است. مولوی شریف روز جمعه، ۱۱ سنبله، در دفتر کارش بالای انیسه ۲۹ ساله تجاوز کرده است. شوهر انیسه در نظام قبلی در صفوف خیزش‌های مردمی فعالیت داشت و پس از سقوط نظام پیشین به ایران مهاجر شده است. منابع می‌افزایند که مولوی شریف نخست انیسه را به بهانه بازجویی در دفتر کارش خواسته و بعداً بالای او تجاوز کرده است.

نکاح اجباری

دخترانی که نکاح اجباری با طالبان را رد کنند، بازداشت و حتا کشته می‌شوند. طالبان علاوه بر برقراری رابطه خارج از ازدواج و تجاوز جنسی، زنان و دختران را به زور نیز به نکاح خود درمی‌آورند. منابع معتبر محلی روز شنبه، ۲۶ سنبله، به روزنامه ۸ صبح گفتند که طالبان در ولایت فاریاب با توسل به زور دختران جوان را به عقد خود درمی‌آورند. یک منبع به روزنامه ۸ صبح گفته است که مسوول استخبارات طالبان در ولسوالی چهل‌گری این ولایت پس از آن‌که از خواستگاری دختری در فاریاب پاسخ رد دریافت کرد، شب‌هنگام وارد خانه او شده و برادر دختر را بازداشت کرده است. به گفته منبع، مسوول استخبارات طالبان در ولسوالی چهل‌گری، حبیب‌الله، برادر این دختر را پس

طالبان عاملان فساد و ناامنی اند

کسر آزاد

سومین ادعای متقی در مورد «زنا» است. او می‌گوید که حالا دیگر در افغانستان نه زنا است و نه خارجی‌ها حضور دارند. در یک‌ونیم سال حاکمیت رژیم طالبان گزارش‌های متعددی وجود دارد که طالبان بر زنان تجاوز جنسی کرده‌اند. در آخرین مورد چند روز پیش یک خانم با انتشار نوار تصویری، مدعی شد که نیروهای طالبان بر او در ساحه مکرورپان کابل تجاوز کرده‌اند. پیش از آن نیز خبرهای مختلف از تجاوز نیروهای طالبان بر زنان در نقاط مختلف کشور نشر شده بود. به‌طور نمونه طالبان به تاریخ ۱۰ قوس سال جاری تایید کردند که نیروهای آن‌ها در ولسوالی پریان ولایت پنجشیر بر یک خانم تجاوز کرده‌اند.

طالبان از روزی که در افغانستان به قدرت رسیده‌اند، مشغول اظهارات کذب و ادعای پوچ‌اند. ادعاهای طالبان در مورد امنیت، مبارزه با فساد، احترام به حقوق مردم، عفو مخالفان و بسیار موارد دیگر هیچ سنخیتی با واقعیت‌های میدانی افغانستان ندارد. در یک‌ونیم سال اخیر طالبان تلاش کرده‌اند تصویر وارونه از افغانستان برای جهانیان ارایه کنند، اما به لطف رسانه‌های جمعی و دسترسی نسبی مردم به اطلاعات، این تلاش طالبان به بدنامی بیشتر آن گروه منجر شده است. آن‌چه طالبان از افغانستان به تصویر می‌کشند، شباهت زیادی به عکس فوری از جای‌های دلخواه آن‌ها دارد؛ به عبارت دیگر، طالبان آن‌چه را مورد پسند خودشان است، به تصویر می‌کشند و مواردی را که مورد پسند خودشان نیست، کتمان می‌کنند. در آخرین مورد امیرخان متقی، وزیر خارجه طالبان که در مراسم فاتحه کارمندان وزارت خارجه سخنرانی می‌کرد، چند ادعای بی‌بنیاد و خلاف واقعیت را مطرح کرد. در این‌جا ادعاهای دروغین امیرخان متقی را مرور و آن را با واقعیت‌های درون جامعه افغانستان مقایسه می‌کنیم.

۱. کسی در افغانستان نمی‌تواند شراب بنوشد یا بفروشد!

امیرخان متقی در جریان سخنرانی‌اش به شکل سوال‌گونه می‌پرسد: «آیا در داخل افغانستان کسی جرئت می‌تواند که شراب بنوشد یا بفروشد؟» در ۱۶ مارچ سال ۲۰۲۲ میلادی، استخبارات طالبان ویدیویی را منتشر کرد که در آن برادر عالم‌گل حقانی، رییس پیشین اداره پاسپورت رژیم طالبان را در حین شراب‌خوری، مستی و گرفتن رشوت بازداشت می‌کند. فرد تصویربردار ادعا می‌کند که این شخص عبدالله نام دارد و برادر عالم‌گل حقانی است و برای توزیع هر جلد پاسپورت مبلغ ۸۰۰ دالر امریکایی می‌گیرد.

نفر اول از سمت راست برادر عالم‌گل حقانی در پاکستان (منبع: شبکه‌های اجتماعی)

در آن نوار تصویری در کنار برادر عالم‌گل حقانی چند خانم و آقایان نیز حضور دارند و بساط «عیش‌ونوش‌شان» فراهم است. بعد از انتشار آن نوار در شبکه‌های اجتماعی و واکنش‌های فراوانی که در پی داشت، دفتر ملا عبدالغنی برادر، معاون رییس‌الوزرای طالبان، واکنش نشان داد و گفت که فرد متهم در ملاء عام مجازات خواهد شد. پس از چند روزی، فرد متهم نه تنها مجازات نشد، بلکه آزادانه کشور را ترک کرد و در پاکستان دیده شد.

این حادثه به‌خوبی نشان می‌دهد که ادعای متقی واقعیت ندارد و خود طالبان و افراد برجسته این گروه غرق در فسادند. در حلقه‌های طالبان انواع فساد جریان دارد که نوشیدن شراب و برگزاری محافل عیش، به گرد آن‌ها نمی‌رسد. برای جست‌وجوی نشانه‌ها و خبرهای فساد در رهبری و صفوف طالبان، نیاز نیست تا به رسانه‌های منتقد آن گروه مراجعه کنیم؛ فرامین ملاهبت‌الله خود منبع معتبر برای اثبات آن‌ها است. ملاهبت‌الله تاکنون بارها در فرامین خود از طالبان خواسته است که در ازدواج دوم و چندم افراط نکنند، پسران زیر سن را در قاغوش‌ها و سنگرها راه ندهند و در برگزاری محافل و مهمانی‌ها اصراف نکنند. همچنان زجر و شکنجه مردم، کشتار اسیران، بدرفتاری با مردم در جاده‌ها، مجازات‌های قرون وسطایی و غصب زمین، خانه و دارایی‌های مردم در این یک‌ونیم سال چنان وسیع اتفاق افتاده است که اکنون مردم طالبان را با همین صفات رفتاری می‌شناسند. چند روز پیش از نشر ویدیوی عبدالله، برادر عالم‌گل حقانی، جوانی را در ولایت غور به اتهام «زنا» در ملاء عام سنگ‌سار کردند و پس از او نیز موارد بسیاری از مجازات افراد بی‌واسطه و هم‌وطنان بی‌زور به اتهام دزدی، عیش‌ونوش و بداخلاقی انجام یافته است. عبدالله را کسی مجازات نکرد و انواع فساد و ظلم‌های قوماندان‌ها و زورمندان طالب در بهترین حالت فرمان یا نصیحتی در پی دارد و هنوز دیده نشده است که زورمندی از میان طالبان به دلیل تجاوز به عنف، دزدی، قتل و ازدواج اجباری مجازات شده باشد.

۲. کسی در افغانستان نمی‌تواند شرک کند و خرافات بگوید!

دومین ادعای متقی در مورد خرافات‌گویی است. او می‌گوید که هیچ کسی در افغانستان قادر نیست به خداوند شریک بیاورد یا هم خرافه‌گویی کند. برای این‌که عکس این قضیه را اثبات بسازیم، به بعضی از سخنان مقام‌های طالبان در یک‌ونیم سال اخیر رجوع می‌کنیم. شیخ حماسی، یکی از مقام‌های طالبان، چند بار حرف‌هایی را مطرح کرده است که کم از شرک و خرافه نیست. شیخ حماسی در یکی از سخنرانی‌هایش بدون این‌که منبع معتبر برای

سخن خود بیاورد، می‌گوید که در «قرآن شریف» اسم ولایت لوگر ذکر شده است. او همچنان در یکی دیگر از صحبت‌هایش گفته است که باری خداوند برای جلال‌الدین حقانی (بنیان‌گذار شبکه حقانی) از آسمان گوسفندهای ذبح و طبخ شده فرستاده بود تا آن‌ها از گرسنه‌گی تلف نشوند. به همین ترتیب در یک نوار صوتی که منسوب به سراج‌الدین حقانی، وزیر داخله طالبان است، او می‌گوید که حمله بر هوتل کانتینتال را شخص حضرت محمد رهبری و مدیریت می‌کرده است. از خود ملاهبت‌الله هم نقل شده است که دساتر او عین شریعت است و بدون چون‌وچرا باید تطبیق شود. رهبران و زورمندان طالب خود هر کدام دین و فرهنگ را ابزار سیاسی ساخته‌اند و بسیار زشت‌تر و فراتر از شرک با عقاید مردم بازی می‌کنند. خرافات که محصول نادانی و فقر است، با برگشت طالبان بسیار بیشتر از گذشته زمینه یافته است و با سیاستی که این گروه در برابر آزادی و تعلیم اتخاذ کرده است، هر روز بیشتر از پیش هم‌وطنان ما به چاله‌های جهالت، خرافه‌پرستی و نادانی غرق می‌شوند.

۳. «در حاکمیت طالبان زنا نیست»

سومین ادعای متقی در مورد «زنا» است. او می‌گوید که حالا دیگر در افغانستان نه زنا است و نه خارجی‌ها حضور دارند. در یک‌ونیم سال حاکمیت رژیم طالبان گزارش‌های متعددی وجود دارد که طالبان بر زنان تجاوز جنسی کرده‌اند. در آخرین مورد چند روز پیش یک خانم با انتشار نوار تصویری، مدعی شد که نیروهای طالبان بر او در ساحه مکرورپان کابل تجاوز کرده‌اند. پیش از آن نیز خبرهای مختلف از تجاوز نیروهای طالبان بر زنان در نقاط مختلف کشور نشر شده بود. به‌طور نمونه طالبان به تاریخ ۱۰ قوس سال جاری تایید کردند که نیروهای آن‌ها در ولسوالی پریان ولایت پنجشیر بر یک خانم تجاوز کرده‌اند. پیش از آن نیز صبغت‌الله احمدی، سخنگوی جبهه مقاومت ملی، مدعی شده بود که نیروهای طالبان بر دو خانم در سمنگان تجاوز کرده و بعداً قربانیان را سر بریده‌اند. برخورد طالبان با زنان و ازدواج‌های اجباری بسیار فراتر از آن‌چه زنا خوانده می‌شود، دامن فساد و ظلم را در کشور گسترده است. طالبان از تریبون‌های رسمی و با فرامین امارتی جایگاه زنان را به وسایل ارضای شهوت مردان تقلیل می‌دهند و وظیفه‌ای جز هم‌خواه‌گی و زابیدن برای آنان قایل نیستند. در واقع افغانستانی را که طالبان تصور می‌کنند، بیشتر به یک حرم‌خانه بزرگ می‌ماند که در آن‌جا مردان طالب هر کدام گروهی از زنان را «به عقد» نکاح خود درآورده و از آنان سوءاستفاده جنسی می‌کنند.

پیوند زدن فساد و حضور خارجی‌ها نیز تاکتیک تبلیغاتی طالبان است. طالبان می‌کوشند تعریفی از

فساد بدهند که آزادی‌های مدنی را با فساد اخلاقی خلط کنند و آن را پدیده وارداتی و محصول حضور خارجی‌ها عنوان کنند؛ در حالی که فساد اخلاقی، مالی و جنسی همه در جوامع بدوی و مدرن همواره وجود داشته و در جوامع استبدادی و عقب‌مانده گسترده‌تر بوده است. آزادی، تعلیم و رفاه اجتماعی پادزهرهای فسادند و به تجربه ثابت شده است که هرچه افراد جامعه آزادی‌های قانونی بیشتر داشته باشند و از استقلال مالی و فرصت شغلی بیشتر برخوردار باشند، احتمال قربانی شدن آنان و آلوده‌گی به فساد کاهش می‌یابد. خارجی‌ها نیز امروز با عنوان دیگر در افغانستان حضور دارند. کندک‌ها و لشکرهایی از ترورستان خارجی خاورمیانه، افریقا، پاکستان، کشمیر، آسیای میانه، چین، قفقاز و حتا اروپا در سراسر افغانستان پراکنده‌اند و بدون هیچ‌گونه محدودیت قانونی هرگونه که خواسته باشند، با ساکنان محل برخورد می‌کنند.

۴. امنیت سراسری

یکی دیگر از ادعاهای همیشه‌گی متقی و سایر مقام‌های ارشد طالبان، تامین امنیت سراسری است. همان محفلی که متقی در آن سخنرانی کرده، مراسم فاتحه قربانیان ناامنی بوده است. طالبان حتا قادر نیستند امنیت وزارت‌خانه‌ها را تامین کنند. حمله‌کننده انتحاری که کارمندان وزارت خارجه را هدف قرار داد، از چندین کمربند امنیتی گذشته بود. در ماه اخیر حملات داعش ولایت خراسان افزایش یافته است و این گروه مسوولیت حمله بر سفارت‌های روسیه و پاکستان و هوتلی که محل اقامت چینی‌ها بود را برعهده گرفته است. خود طالبان بسیار بیشتر از داعش و نیروهای مخالف طالب، مخل امنیت و آرامش مردم‌اند. هزاران فرد بی‌گناه به دلیل تعلق جغرافیایی یا تباری به زندان انداخته و شکنجه شده‌اند. دو روز قبل یک نماینده پارلمان پیشین در کابل در خانه‌اش ترور شد. پیدا شدن سرهای بریده و اجساد شکنجه‌شده مردان و زنان در شهرها و روستاهای افغانستان در یک‌ونیم سال گذشته به صحنه‌های تکراری بدل شده است. طالبان با سرکوب و اعمال ترس، سکوت را بر کشور تحمیل کرده و نام آن را امنیت گذاشته‌اند؛ ورنه دزدی، غارت، کشتار و شکنجه به‌طور وسیع جریان داشته است و سطح جرایم جنایی به دلیل فقر، بیکاری و مشکلات اجتماعی هر روز بیشتر می‌شود. به‌تازگی از شهر غزنی گزارش شد که دزدی‌های مسلحانه زنده‌گی را بر باشندگان تنگ کرده است. در اوایل ماه جاری، گروهی از جنگ‌جویان برحال طالبان هنگام اختطاف یک تاجر کشته و بازداشت شدند. با ذکر این فاکت‌ها می‌توانیم صدها مقاله بنویسیم و رسانه‌ها پر از اخبار ستم و فساد طالبان است.

سرمای شدید و یخ‌بندان؛

یک بشکه آب در نیمروز به ۲۳ هزار تومان فروخته می‌شود

نذیراحمد، باشنده شهر زرنج، از کمبود آب آشامیدنی و افزایش بهای آن شکایت دارد. او در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید که روز یکشنبه ۲۵ جدی، پس از ساعت‌ها انتظار توانسته یک بشکه آب آشامیدنی را در بدل ۲۰ هزار تومان معادل ۴۸ افغانی خریداری کند. این باشنده نیمروز می‌افزاید: «وقتی طرف خانه می‌رفتم، اول به شرکت آب تصفیه رفتم. زیاد انتظار کشیدم تا نوبت برابم رسید. یک گالون آب ۲۰ لیتره را برابم به ۲۰ هزار تومان دادند.»

۸صبح، نیمروز

افغانستان نسبت به یک دهه پسین زمستان سردتری را تجربه می‌کند. به دنبال برف‌باری و ورود موج سرمای شدید، باشنده‌گان ولایت‌های مختلف کشور با مشکلات زیادی روبه‌رو شده‌اند. سردی هوا، یخ‌بندان، مسدود شدن راه‌ها و عدم دسترسی به خدمات صحتی از چالش‌هایی است که باشنده‌گان مناطق سردسیر کشور با آن‌ها مواجه‌اند. چالش دیگری که این روزها زنده‌گی باشنده‌گان شماری از مناطق کشور را تلخ ساخته، عدم دسترسی به آب آشامیدنی است. باشنده‌گان ولایت نیمروز می‌گویند که با سرد شدن هوا و یخ‌بندان شدید، دسترسی آنان به آب آشامیدنی و مصرفی محدود شده است. به گفته آنان نرخ هر بشکه آب آشامیدنی در این ولایت به ۲۳ هزار تومان افزایش یافته است. آنان شرکت‌های تصفیه آب را به اضافه‌ستانی متهم می‌کنند و از مسوولان محلی طالبان می‌خواهند که برای این شرکت‌ها نرخ‌نامه تعیین کنند.

شهر زرنج، مرکز ولایت نیمروز، در جنوب‌غربی کشور واقع شده و از مناطقی است که آب‌های زیرزمینی آن قابل نوشیدن نیست. باشنده‌گان این شهر در همه فصل‌های سال باید آب آشامیدنی صحتی خریداری کنند. آنان توضیح می‌دهند که یخ‌بندی‌های ناشی از سردی هوا در هفت روز گذشته سبب شده که نل‌ها و ذخیره‌های آب خانه‌ها از کار بیفتد و آنان نتوانند از آب انبارشده در مخزن‌های خود استفاده کنند. به گفته آنان، شرکت‌های تصفیه آب نیز یک مقدار کم آب را در بدل بهای بلند به آنان عرضه می‌کنند.

نذیراحمد، باشنده شهر زرنج، از کمبود آب آشامیدنی و افزایش بهای آن شکایت دارد. او در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید که روز یکشنبه ۲۵ جدی، پس از ساعت‌ها انتظار توانسته یک بشکه آب آشامیدنی را در بدل ۲۰ هزار تومان معادل ۴۸ افغانی خریداری کند. این باشنده نیمروز می‌افزاید: «وقتی طرف خانه می‌رفتم، اول به شرکت آب تصفیه رفتم. زیاد انتظار کشیدم تا نوبت برابم رسید. یک گالون آب ۲۰ لیتره را برابم به ۲۰ هزار تومان دادند.» نذیراحمد شرکت‌های تصفیه آب در نیمروز را به اضافه‌ستانی متهم می‌کند و می‌افزاید: «هوا یخ شده، شرکت‌ها از این‌که همراه مردم به‌خوبی و مهربانی رفتار کنند، متاسفانه از مجبوری مردم استفاده کرده و

زمستان سرد و فقر جانسوز؛

رویا

نه نان داریم، نه چوب و نه ذغال

رویا می‌گوید: «بیادار جان، من فقیر هستم. بیا برویم خانه و کودکانم را ببینم که گرسنه هستند. تا نهادهای کمک‌کننده و افراد پول‌دار ببینند که در چه وضعیتی زنده‌گی می‌کنیم. نه نان برای خوردن داریم و نه چوب و ذغال برای گرم کردن خانه. همه‌روزه در مقابل دروازه خانه‌ام منتظر می‌باشم که هیأت‌ها / نهادهای کمک‌کننده / ما را شامل لیست‌شان کنند، اما هیچ نمی‌آیند. من فکر کردم که شما از جمله همان مردم هستید.»

۸صبح، پروان

است. کودکان قد و نیم‌قدش با لباس‌های ژولیده مست دنیای خود هستند. رویا توضیح می‌دهد: «بیادار غریب که روزه می‌گیرد، روزش دراز می‌شود. شوهرم در اتاق روی دل خوابیده و توانایی ایستاد شدن را ندارد.» شوهر رویا چند ماه پیش به‌تازه‌گی ریکشای مسافری می‌خرد و از طریق آن می‌خواهد مخارج زنده‌گی را تامین کند، اما بخت با او یاری نمی‌کند و پس از مدتی در حادثه ترافیکی از ناحیه کمر زخمی می‌شود.

رویا اضافه می‌کند: «شوهرم برای ما یک سرمایه بود. نان اولادهاش را تهیه می‌کرد و سرگرم کارش بود. چند ماه پیش، چاشت روز بود که در تلفنم زنگ آمد. گفتیم بلی، شوهرم با ناله و فریاد برابم گفت که در ایستگاه ریکشایا بیا که ریکشایم چپه شده و من زخمی شده‌ام. با خیلی نگرانی از این‌که چند روزی بود زنده‌گی ما رونق گرفته بود، شوهرم با ریکشایی که کار می‌کرد، دست ما به سوی کسی دراز نبود. رفتم شفاخانه و پس از مدتی شوهرم را مرخص کردند. حالا توانایی کار چه که حتا توانایی ایستاد شدن را ندارد. از همان روز بدبختی ما شروع شد. حالا شوهرم در خانه خواب است و من کودکانم را سرپرستی می‌کنم.»

رویا که با خانواده‌اش در وضعیت بد اقتصادی قرار دارد، خواستار کمک نهادهای مددکاران است. سردی هوا و یخ‌بندان کم‌بیشینه در چاریکار، مرکز ولایت پروان، بر مشکلات این خانواده افزوده است. رویا علاوه می‌کند: «نه غذای کافی برای خوردن داریم و نه چوب یا ذغال برای گرم کردن خانه. شوهر مریضم به هوای گرم نیاز دارد، اما خانه ما سرد است. کودکانم هر شب خنک می‌خورند. توانایی درمان همسرم را هم ندارم. نهادهای پول‌دار باید به ما کمک کنند.»

تنها رویا نیست که در فصل سرما با مشکلات اقتصادی دچار شده است، بلکه صدها رویای دیگر نیز در این ولایت هستند که انتظار کمک‌های موسسه‌ها و نهادهای مددکاران ملی و بین‌المللی را می‌کشند. آمارهای سازمان‌های بین‌المللی نشان می‌دهد که در حال حاضر بیش از ۷۵ درصد نفوس افغانستان به کمک نهادهای بین‌المللی وابسته‌اند. افغانستان در حال حاضر با فقر گسترده و فصل سرمای کم‌بیشینه مواجه است. بر بنیاد گزارش‌های نشرشده کمک‌هایی که از سوی نهادهای مددکاران به نیازمندان توزیع می‌شود، نیز به دلیل مداخله‌های افراد طالبان آن‌چنانی که لازم است، به افراد بی‌بضاعت نمی‌رسد.

تندباد تاریک آسمان شهر چاریکار را در آغوش گرفته است. تن کوچک و پس‌کوچه‌های شهر از شدت سرما می‌لرزد. جاده‌ها یخ بسته و شلوغی روزهای قبل را ندارد. سرمای کم‌بیشینه سبب شده بسیاری از باشنده‌گان این شهر از گشت‌وگذار در بیرون از خانه خودداری کنند. در این میان اما خانمی در مقابل درب خانه فرسوده‌اش چشم به راه دریافت کمک است. درد فقر و بیماری شوهرش او را واداشته تا برای رسیدن هیأت بررسی موسسه‌های مددکاران لحظه‌شماری کند.

از سرمای جانسوز زمستان در خود پیچیده‌ام که ناگهان صدایی به گوشم می‌آید: «تو هیأت هستی؟» دوربین تصویربرداری که در دست راستم است او را دچار سوءتفاهم کرده است. فکر می‌کند یکی از اعضای هیأت بررسی‌ام. چادری نیلی کبودرنگ بر سر دارد. به جز صدای زنانه دیگر قابل تشخیص نیست که چه کسی است و چه سن‌وسالی دارد. خودم را به او معرفی می‌کنم و چند سوال از او می‌پرسم. رویا نام دارد و مادر پنج فرزند قد و نیم‌قد است. رویا فکر می‌کرد یکی از کارمندان نهادهایی امدادکاران هستم و برای سروی خانه‌های نیازمندان به آن محله رفته‌ام. این خانم ۳۵ ساله زمانی که مطمئن می‌شود خبرنگارم، وضعیت دردناکی از اقتصادی بد خانواده‌اش را برابم بازگو می‌کند.

رویا می‌گوید: «بیادار جان، من فقیر هستم. بیا برویم خانه و کودکانم را ببینم که گرسنه هستند. تا نهادهای کمک‌کننده و افراد پول‌دار ببینند که در چه وضعیتی زنده‌گی می‌کنیم. نه نان برای خوردن داریم و نه چوب و ذغال برای گرم کردن خانه. همه‌روزه در مقابل دروازه خانه‌ام منتظر می‌باشم که هیأت‌ها / نهادهای کمک‌کننده / ما را شامل لیست‌شان کنند، اما هیچ نمی‌آیند. من فکر کردم که شما از جمله همان مردم هستید.»

این شهروندی بی‌بضاعت هفت روز به‌گونه پیهم تلاش کرده تا برگه درخواستی‌اش را به والی طالبان در پروان برساند، اما کسی به درخواست او اعتنایی نکرده است. رویا می‌افزاید: «هفت روز تا پیش دروازه ولایت عریضه‌ام را بردم، اما اجازه ندادند که داخل بروم. والی و دیگر مقام‌های طالبان بیایند یک بار وضعیت کودکانم را ببینند، وضعیت دیگ و دیگچه‌ام را ببینند. کندوی خالی آرد را ببینند که آیا چیزی برای پختن داریم یا نداریم.»

وارد خانه‌اش می‌شوم. نشانه‌های ناداری در هر گوشه خانه این خانواده بیداد می‌کند. همسرش در اتاق سردی بدون وسایل گرمایش در بستر بیماری افتاده

پوتینیسیم زمان جنگ

منبع: مجله فارن افیرس

برگردان: غلام‌فوت عمری

اعلام موجودیت...

بربنیاد منشور این حزب «برعلاوه بی‌عدالتی آشکار در مقابل تمام اقشار و اقوام ساکن در افغانستان، شهروندان هزاره کشور در معرض نسل‌کشی آشکار قرار گرفته‌اند. حق آزادی بیان و وجود مطبوعات آزاد، به‌شکل جدی سرکوب شده است. کشتارهای صحرایی و فراقانونی، دستگیری‌های متواتر، شکنجه، تجاوز به حریم خصوصی شهروندان، ترویج فرهنگ جنگ، انتحار و انفجار همه‌روزه قربانی می‌گیرد.»

افغانستان؛ صادرکننده تروریسم منطقه‌ای

آقای نیل در برنامه اعلام موجودیت این حزب گفته است که افغانستان به مرکز صادرکننده تروریسم منطقه‌ای تبدیل شده است. در منشور این حزب هم آمده است: «بیم آن می‌رود که این کشور به مرکز ترویج و صادرکننده تروریسم منطقه‌ای مبدل شود. حضور جنگ‌جویان کشورهای مختلف در این کشور، تهدید بالقوه‌ای برای ثبات و امنیت منطقه و جهان پنداشته می‌شود.»

مرکز پروسس و قاچاق مواد مخدر

در منشور حزب ملی آزادی افغانستان گفته شده است که کشت و قاچاق مواد مخدر در گذشته ستون‌های اقتصادی طالبان را تشکیل می‌داد و اکنون افغانستان به مرکز اساسی پروسس و قاچاق مواد مخدر در آسیا مبدل شده است. به گفته این حزب، علاوه بر قاچاق مواد مخدر، رهبران طالبان با تباری بعضی از کشورهای همسایه و منطقه در «پی تاراج ثروت‌های منرالی و طبیعی و انتقال ثروت‌های ارزی به خارج هستند.» پیش از این سرور دانش، معاون دوم ریاست جمهوری پیشین، حزب «عدالت و آزادی» را تاسیس و نظام مورد نظرش را فدرال خوانده است. حزب عدالت و آزادی به رهبری دانش، گفته است که نظام فدرالی هم در قالب نظام ریاستی و نیمه‌ریاستی و هم در قالب نظام پارلمانی قابل تطبیق است. آقای دانش پس از ایجاد این حزب، سلسله نوشته‌هایی را در باب فدرالیسم در فیس‌بوک خویش نیز منتشر می‌کند.

علاوه بر جریان سیاسی «عدالت و آزادی» آقای دانش، شماری از چهره‌های دیگر حکومت پیشین نیز دست به ایجاد جریان‌های سیاسی زده‌اند. حنیف اتمر، وزیر امور خارجه حکومت پیشین و معصوم استانکزئی، رییس عمومی امنیت ملی حکومت اشرف غنی، تشکل سیاسی جدیدی را زیر نام «حرکت ملی صلح و عدالت» به رهبری موقت جلیل شمس، وزیر پیشین اقتصاد، تاسیس کرده و خواستار ایجاد «نظام و اداره مشروع» شده‌اند که از رای و اراده تمام مردم افغانستان از جمله زنان منشا بگیرد.

این همه در حالی است که شهروندان کشور می‌گویند همه این چهره‌های سیاسی امتحان خود را برای مردم داده‌اند و اکنون جغرافیای قدرت را نیز در دست ندارند و «سیاست‌های آنلاین» آنان نمی‌تواند رژیم سرکوبگر و «قرون وسطایی» طالبان را پاسخگو و خلع قدرت کند. مردم از این چهره‌های سیاسی می‌خواهند که با جدیت و قدرت تمام بر محور یک ساختار غیرمتمرکز و مشترک جمع شوند تا بتوانند بساط حاکمیت طالبانی را از کشور جمع کنند.

از جنگ رخ داد، بدون جنگ ممکن بود آشکارتر باشد. در واقع، کش‌مکش بین پوتین و نیروهای مخالف در سال ۲۰۱۲، زمانی که پوتین برای سومین دوره ریاست جمهوری خود به کرملین بازگشت و در سال ۲۰۱۸، در اوج تلاش‌های ناولنی برای ایجاد جای‌گزینی برای پوتینیسیم، تشدید شد.

در همین حال پوتینیسیم زمان جنگ تأثیر محدودی بر اقتصاد روسیه داشته است. همان تکنوکرات‌هایی که حدود یک ماه قبل از شروع جنگ به پوتین درباره پیامدهای بالقوه ویرانگر هشدار دادند، از فبروری ۲۰۲۲ برای حفظ اقتصاد روسیه سخت تلاش کردند. تحریم‌ها گزینه‌ها را برای ارتش روسیه و برخی از مشاغل روسی بسته است.

تحریم‌ها ممکن است در طول زمان معنادارتر شوند، با این حال آن‌چنان برای تغییر زنده‌گی مردم عادی روسیه عمل نکرده‌اند. کسانی که دارای امکانات هستند، هنوز هم می‌توانند زنده‌گی راحت داشته باشند. به هر حال آن‌هایی که امکانات نداشتند، چیز زیادی برای از دست دادن نداشتند.

دولت پول‌های زیادی را برای بازنشسته‌گان، روس‌های فقیرتر و کسانی که با تلاش‌های جنگی مرتبط‌اند، خرج کرده است.

سطح بیکاری کم بوده است. اگر روس‌های طبقه متوسط و صاحبان مشاغل کوچک از جنگ آسیب دیده‌اند، در حال انطباق با وضعیت‌اند.

در حال حاضر، پوتین می‌تواند به رضایت مردم روسیه وابسته باشد. گفتن این‌که پوتین تا چه حد به‌عنوان یک رهبر موثر در زمان جنگ در نظر گرفته می‌شود، سخت است. اما تعداد بسیار کمی از روس‌ها، حتی آن‌هایی که در فبروری ۲۰۲۲ جنگ را انتخاب نمی‌کردند، می‌خواهند کشورشان در اوکراین شکست بخورد. حتی در یک جنگ فاجعه‌بار نیز می‌توان از شکست ترسید و پوتین از نظر سیاسی در برابر چنین ترسی قرار دارد. حتی اگر پیروزی در این مرحله فراتر از او باشد، بسیاری از روس‌ها معتقدند که برای جلوگیری از شکست به او به‌عنوان رهبر خود نیاز دارند.

با این حال، معتقدان واقعی به جنگ پوتین در روسیه کم است. آن‌ها معمولاً مسن‌ترند، از نظر سیاسی به حاشیه رانده شده‌اند و در مناطق دورافتاده کشور زنده‌گی می‌کنند. آن‌ها کسانی‌اند که استدلال پوتین در مورد بدخواهی غرب به‌شدت برای آن‌ها طنین‌انداز است. براساس نظرسنجی لوادا در نوامبر ۲۰۲۲، ۸۱ درصد از روس‌های بالای ۵۵ سال احساسات منفی نسبت به غرب دارند.

برای این روس‌ها، اوکراین بین دشمن هم‌سو با غرب و بخشی از روسیه که از سال ۲۰۱۴ تحت یک دولت غیرقانونی زنده‌گی می‌کنند و از هویت مصنوعی اوکراینی که توسط متعصبان ملی‌گرا در اوکراین و کسانی که در غرب سرمایه‌گذاری می‌کنند به آن تحمیل شده، در نوسان است.

در میان نخبه‌گان سیاسی، انتقاد صریح از جنگ غیرقابل تصور است. دولت روسیه منتقدان را از کشور اخراج می‌کند. کسانی که در روسیه باقی می‌مانند، تهدید می‌شوند و کسانی را که دست نمی‌کشند، محاکمه می‌کند. کسانی که هنوز در روسیه هستند، با تلافی حرفه‌ای و بازداشت به دلیل مخالفت با جنگ روبه‌رو هستند.

ایلیا یاشین، سیاست‌مدار برجسته اپوزیسیون، به دلیل بحث در مورد قتل عام نیروهای روسی در شهر بوچای اوکراین بازداشت و به هشت سال زندان محکوم شده است. تقریباً علیه ۴۰۰ تن دیگر به دلیل فعالیت‌های ضدجنگ پرونده‌های جنایی تشکیل شده است و بیش از پنج هزار و ۵۰۰ تن جریمه، بازداشت یا ممنوع از فعالیت‌های خاص شده‌اند. در غیاب یک حزب یا جنبش اپوزیسیون مؤثر، بیانیه‌های آشکارای ضد جنگ به‌عنوان ژست‌های منزوی ثبت می‌شوند و بر تسلط ظاهراً تزلزل‌ناپذیر کرملین بر حوزه سیاسی روسیه و افکار عمومی روسیه تأکید می‌کنند.

کرملین به رغم کنترل آشکار صحنه سیاسی، هیچ چانس‌ی ندارد. رسانه‌های غربی بر بسیج نظامی آغازشده در سپتامبر متمرکز شده‌اند. دست‌کم نظامی‌سازی حوزه عمومی پیامد آن بوده است. تنها اقلیتی از روس‌ها فعالانه درگیر جنگ هستند، اما همه باید رضایت خود را در جنگ نشان دهند؛ رضایتی که به معنای حمایت پرشور نیست. رسانه‌های جمعی، جهان فرهنگی و بخش آموزشی همه در توجیه جنگ و یا زمینه‌سازی برای جنگی که تا زمانی که پوتین فکر می‌کند باید ادامه داشته باشد، مشغول‌اند.

گاهی هدف برانگیختن احساسات جنگ است. هدف ظریف‌تر این است که جنگ را روزانه جلوه دهیم، بخشی ارگانیک و اجتناب‌ناپذیر از زنده‌گی روسیه.

ادامه در صفحه ۷

رژیم را تهدید کند. پوتینیسیم زمان جنگ، یک پروژه اساساً پوچ و معاملهای خطرناک با آینده روسیه است. کرملین دیگر به موفقیت دست نمی‌یابد، بلکه روایتی از موفقیت را اجرا می‌کند که با واقعیت‌های موجود در تضاد است. جنگ نسخه‌ای از پوتینیسیم را ایجاد کرده است که بازدهی کاهشی را از پایه می‌دهد.

عادی‌سازی جنگ

پوتین هرگز از جنگش در اوکراین خجالت‌زده نخواهد شد. دوران تصدی او به‌عنوان رییس جمهور روسیه با یک درگیری موروثی در چین و درگیری در مولداوی آغاز شد. در سال ۲۰۰۸ زمانی که او به‌عنوان نخست‌وزیر منصوب شد، روسیه به گرجستان حمله کرد. دو سال پس از این‌که پوتین دوباره در سال ۲۰۱۲ رییس جمهور شد، کریمه را ضمیمه و به شرق اوکراین نفوذ کرد. تا سال ۲۰۱۵، ارتش و سرویس‌های اطلاعاتی روسیه در حال انجام یک چرخش مداخله‌جویانه در سوریه، در انتخابات خارجی و افزایش قدرت در آفریقا بود. پوتین مدت‌ها است که از فلم‌برداری و عکس‌برداری به‌عنوان فرمانده کل روسیه لذت می‌برد و جشن عمومی پیروزی در جنگ جهانی دوم را به سنگ اصلی هویت روسی پس از شوروی تبدیل کرده است.

کرملین به رغم کنترل آشکار صحنه سیاسی، هیچ چانس‌ی ندارد.
رسانه‌های غربی بر بسیج نظامی آغازشده در سپتامبر متمرکز شده‌اند.
دست‌کم نظامی‌سازی حوزه عمومی پیامد آن بوده است.
تنها اقلیتی از روس‌ها فعالانه درگیر جنگ هستند، اما همه باید رضایت خود را در جنگ نشان دهند؛ رضایتی که به معنای حمایت پرشور نیست.

این مسیر سیاسی و فرهنگی بود که منجر به حمله روسیه بر اوکراین در فبروری ۲۰۲۲ شد. با این حال آن تهاجم نقطه عطفی بود؛ حتی یک گسست که دولت پوتین را از جنگ جدایی‌ناپذیر ساخت. عملیات روسیه در اوکراین در مقیاسی متفاوت از عملیات‌های جنگ‌های قبلی پوتین است. خطرات و همچنین سطح سرکوب سیاسی بالاتر است.

پوتین از جنگ برای محدود کردن آزادی‌های سیاسی روس‌ها به صفر، استفاده کرده است: حق آزادی بیان، حق تجمع، بدون حق سازمان‌دهی مخالفان دولت. زندانی شدن رهبر اپوزیسیون، الکسی ناولنی، که قبل

پیروزی در یک جنگ طولانی، مستلزم بسیج نیروها و تدارکات است تا بتواند در برابر طرف مقابل دوام بیاورد. اهداف مثبت و مشخص، مسیر پیروزی را معین می‌سازد. پس از حمله بر پایگاه پرل هاربر در دسامبر ۱۹۴۱، فرانکلین روزولت، رییس جمهور ایالات متحده، توانست جامعه آمریکا را پیرامون ضرورت تسلیم بی‌قیدوشرط جاپان بسیج کند. پس از آن حمله تکان‌دهنده در خاک ایالات متحده، امریکایی‌ها بر محور اهداف شکست دادن جاپان، انتقام حمله به پرل هاربر و از بین بردن تهدید ناشی از امپراتوری جاپان، گردهم آمدند.

این اهداف برای حفظ تلاش‌های جنگی ایالات متحده کافی بود، اما امریکایی‌ها یک هدف دیگر را هم دنبال کردند: تقویت دموکراسی بعد از حمله بر جاپان. با شکست دادن جاپان، ایالات متحده دموکراتیزه شدن (در نتیجه امریکایی شدن) آسیا را تشویق می‌کند. ولادیمیر پوتین، رییس جمهور روسیه، از این فرمول کلاسیک پیروی نکرده است. برعکس، او در ابتدا بر اوکراین حمله کرد و بعداً تلاش ورزید تا جامعه روسیه را برای تجاوز خویش بسیج کند.

پوتین، آن‌چه روسیه در اوکراین انجام می‌دهد را نه به‌عنوان یک جنگ، بلکه به‌عنوان یک «عملیات نظامی ویژه» توصیف کرده است. پوتین هرگز نتوانسته اهداف متقاعدکننده تجاوز خویش را بیان کند. اهداف اعلام‌شده او در طول زمان تغییر کرده است. حمله روسیه بر اوکراین در مقاطع مختلف به هدف متوقف کردن نسل‌کشی «نازیسم»، کشوری که هرگز فاشیست نبود، همراه بوده است. ادعای دیگر روسیه مبنی بر غیرنظامی کردن اوکراین است؛ حتی اگر هیچ تهدید واقعی برای روسیه وجود نداشته باشد.

براساس نظرسنجی موسسه VTsIOM، اکثریت روس‌ها اوکراین را قبل از جنگ کشور دوست می‌دانستند و تنها ۱۱ درصد روس‌ها آن کشور را دشمن می‌دانستند.

هیجان‌برانگیز خواهد بود که جنگ پوتین را یک شکست کامل ببینیم. از کی‌یف تا خرسون، روسیه تلفات قابل توجهی در میدان جنگ متحمل شده است. حمایت غرب از اوکراین، باعث تقویت این کشور شده و واکنش کی‌یف را برانگیخته است. با پیش‌رفت ارتش اوکراین، چشم‌انداز روسیه برای پایان دادن به جنگ طبق شرایط آن در حال محو شدن است، نه این‌که این شرایط هرگز روشن بوده باشد. روسیه همچنین با تحریم‌های بسیاری از سوی ثروتمندترین و پیش‌رفته‌ترین کشورهای جهان مواجه شده است.

با وجود نیروهای زیادی که علیه پوتین جمع شده‌اند، برخی کارشناسان در مورد سرکوب احتمالی رژیم او گمانه‌زنی کرده‌اند. اسم آن را «پوتینیسیم زمان جنگ» گذاشته‌اند. سرکوبگرتر و کمتر انعطاف‌پذیر از پوتینیسیم قبل از جنگ، روح جنگ را بر جمعیت روسیه تحمیل کرده است. بهای پیروز نشدن در جنگ اما مجموعه‌ای از اهداف منفی است: شکست نخوردن، تسلیم نشدن، قبول نکردن شکست و اجازه ندادن چیزی که بقای

پوتینیسم...

راه رفتن روی طناب

پوتینیسم زمان جنگ آزمایشی برای به تعویق انداختن مشکلات است. پیش‌روی‌های بیشتر اوکراین در میدان جنگ یا حتا وضعیت نظامی ممکن است پوتین را وادار کند تا بسیج دوم را در بالای بسیج نیروهای ذخیره که در سپتامبر ۲۰۲۲ اعلام کرد، ایجاد کند؛ چیزی که تا زمانی که بتواند از آن اجتناب خواهد کرد.

بسیج ثانویه پوتینیسم دوران جنگ را آزمایش خواهد کرد. بسیج خود آسیب‌زا است و بسیج بدون پیش‌رفت نظامی بیشتر از آسیب است. این یک توییح برای کسانی است که در مناصب مسوولیت نظامی و سیاسی هستند. اما اولین دور بسیج روسیه در بحبوحه ناکامی‌های میدان نبرد رخ داد و کرملین از آن دست‌نخورده جان سالم به در برد. یک نسخه از این چرخه ممکن است به‌ساده‌گی خود را تکرار کند یا دولت ممکن است خدمت سربازی مردان جوان را گسترش دهد.

پوتینیسم زمان جنگ نیز می‌تواند خود را از طریق ایستایی تضعیف کند. روسیه می‌تواند حول مأموریت تیره و تار عدم باخت در جنگ تنها برای مدت طولانی متحد شود. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، در سال ۱۹۹۱ رییس‌جمهور روسیه بوریس یلتسین وعده رفا، آزادی سیاسی و ادغام روسیه در اروپا را داد. او در تطبیق کوتاهی کرد، اما در مراحل اولیه حکومتش، این اهداف نشان‌دهنده یک مأموریت گالوانیزه برای روسیه پس از شوروی بود. بین سال‌های ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۰ یلتسین روسیه را به بازار آزاد و اروپا نزدیک‌تر کرد. در دوران تصدی وی، مأموریت پوتین مهم‌تر بوده است: ثبات و رفا در داخل پس از اختلالات اقتصادی دهه ۱۹۹۰، قدرت نظامی روسیه در خارج از کشور و یک کرسی بر سر میز سیاست بین‌الملل.

جنگ ۲۰۲۲ پوتین به اعتبار بین‌المللی روسیه لطمه زده و درک قدرت نظامی روسیه را تضعیف کرده است. آن‌چه باقی می‌ماند، تلاش برای ثبات از طریق نظامی‌سازی است؛ یک آرمان سیاسی متناقض.

پوتینیسم زمان جنگ یک پوتینیسم کاهش‌یافته است و توصیف روسیه امروز (برای روس‌ها) به‌عنوان یک قدرت برتر، غیرممکن است؛ بلکه یک قدرت در حال مبارزه است. این کارزار رسانه‌ای دیوانه‌وار، برانگیختن حمایت از جنگ را توضیح می‌دهد و این واقعیت را پنهان می‌کند که پوتین روسیه را به یک چرخه طولانی رکود متعهد کرده است.

زوال اقتصادی و فناوری روسیه کمک خواهند کرد. هیچ کسی نمی‌تواند بگوید که پوتین تا چه زمانی می‌تواند روی این طناب نامیدکننده راه برود.

مسیر جنگی پوتین از نقطه A به نقطه B منتهی نمی‌شود، بلکه یک مسیر مداری است که از نقطه A به نقطه A منتهی می‌شود. پوتینیسم زمان جنگ، روشی دقیق برای جلوگیری از شکست، همه نشانه‌های بن‌بست را دارد.

لینک مقاله:

https://www.foreignaffairs.com/ukraine/wartime-putinism?utm_medium=news-letters&utm_source=fatoday&utm_campaign=Wartime%20Putinism&utm_content=20230113&utm_term=FA%20Today%20-%2020112017

مایک پمپئو، ملا برادر سیاست امریکا

صمد پاینده

پمپئو که گفته می‌شود برای انتخابات سال آینده ریاست جمهوری امریکا آماده‌گی می‌گیرد، در مصاحبه تازه‌اش با انستیتوت سیاست دانشگاه شیکاگو، خود را انسانی دارای اخلاق سیاسی معرفی کرده و گفته است که به‌دلیل منافع سیاسی کشور و مأموریتی که داشته، کنار ملابرد ایستاده بود؛ در حالی‌که قلبش ناآرام بود و می‌دانست دست ملا به احتمال زیاد در خون دوستانش آغشته است. گفته می‌شود آقای پمپئو مثل ملابرد آدم سیاست‌مدار مذهب‌پیشه است و هنگام کار در ادارات دولتی انجیل روی میزش نگه می‌دارد.

افغانستان و تسلیم‌دهی دولت، اسلحه و اقتدار، به گروهی که سال‌ها عنوان تروریست داشت و صدها هزار هموطن ما در جنگی که امریکا رهبری می‌کرد کشته شدند و درزهای عمیقی بین افشار و گروه‌های مختلف ایجاد شد؛ درزهایی که احتمالاً برای مدت طولانی مانع اتفاق افغان‌ها بر سر میکانیزم سیاسی جامع و همه‌شمول خواهد شد. آن‌گونه رها کردن مردم افغانستان با هیچ بهانه‌ای توجیه‌پذیر نیست. اگر تروریسم پدیده جهانی است و افغانستان در نتیجه رقابت قدرت‌های بزرگ جهان و منطقه در جریان جنگ سرد و بعد از آن، در چاله جنگ و تروریسم گرفتار گشته، نجاتش نیز مسوولیت جهانی است و مقامات امریکایی با گفتن این‌که اشرف‌غنی همکاری نمی‌کرد، نمی‌توانند از مسوولیت شانه خالی کنند. مطرح شدن اشرف‌غنی و افرادی چون او نیز پروژه امریکا بود. اشرف‌غنی در واقع مثل خلیل‌زاد، امریکا وارد سیاست افغانستان شد، با اتکا به حمایت امریکا پله‌های قدرت را پیمود و برای جلب حمایت دوستان امریکایی‌اش توافق‌نامه استراتژیک بین دو کشور را فوراً پس از رسیدن به ریاست جمهوری امضا کرد و حتا زمانی حاضر شد خلاف اصول دیپلماتیک، برای ملاقات با دونالد ترامپ به میدان هوایی بگرام برود و در طول سخنرانی ترامپ، چون عسکر در صف جنرالان و عساکر امریکایی بایستد.

می‌دانیم که جست‌وجوی منجی در خارج از کشور خطا است و بدون تدبیر و تلاش داخلی هیچ تلاش بین‌المللی نمی‌تواند نجات‌بخش باشد، اما در عین حال از نقش تعیین‌کننده تصامیم ابرقدرت‌ها بر سرنوشت سیاسی کشور خود آگاهیم و حق داریم، وقتی بانین توافق‌نامه دوحه و مبلغان «طالبان اصلاح‌شده» و آنانی که هنوز تعامل با طالبان را تنها گزینه می‌دانند، ژست اخلاقی می‌گیرند، اعتراض کنیم. اشرف‌غنی بی‌تقصیر نبود و بسیار بیشتر از پمپئو و خلیل‌زاد مسوولیت داشت تا مانع فروپاشی شود؛ اما متأسفانه او را توهم حمایت امریکا دچار خطای نابخشودنی کرده بود و تا پایان کار باورش نمی‌شد که حامی یگانه‌اش آن‌گونه او و دولت‌ش را تنها بگذارد. همان اتکای بیش‌ازحد مادی و معنوی به واشنگتن از او سیاست‌مدار منزوی و بی‌توجه به مردم ساخته بود که تصور می‌کرد بقای دولت‌ش به جلب رضایت دوستان خارجی استوار است، نه رای و حمایت میلیون‌ها افغان شایق آزادی، کار و تحصیل که آگاهانه در جبهه مقابل طالبان‌بسیم و بنیادگرایی

ایستاده بودند. پمپئو از ناکامی‌های انتخاباتی افغان‌ها و دزدیده شدن آرای مردم از سوی هردو تیم رقیب انتخاباتی نیز یاد کرده و تقصیر را به گردن غنی و افرادی چون او انداخته است؛ اما بانی نظامی که همواره در آن افرادی در ظاهر انتخاب و در واقع به پست‌های مهم نصب می‌شدند، سفارت امریکا و کسانی چون خلیل‌زاد و پمپئو بودند. تعیین کرسی در کنفرانس بن، تبدیل او به حاکم «منتخب» در جرگه‌ها و انتخابات‌هایی که در نزدیک به یک‌ونیم دهه ریاست او برگزار شد، پروژه امریکا بود و نماینده‌گان آن کشور در انتخابات‌ها و جرگه‌ها مشغول مهندسی آرا و مواضع اشتراک‌کننده‌گان بودند. نقش کسانی چون خلیل‌زاد، جان کری و مایک پمپئو در چیدن مهره‌ها و جابه‌جایی افراد چنان آشکار بود که عام و خاص از آن خبر داشتند. تقویت قوماندان‌ها و متفندان قومی به‌جای سازمان‌ها و احزاب نیز بدون حمایت مالی و سیاسی امریکایی‌ها اتفاق نمی‌افتاد.

در ماه جنوری ۲۰۲۲، آقای پمپئو بعد از ماه‌ها خلوت‌گزینی و عدم حضور در رسانه‌ها، با چهره متفاوت ظاهر شد و به نظر می‌رسید که وزن بدنش کاهش یافته است. او ادعا کرده بود که در مدت شش ماه با ورزش و مراقبت شخصی، ۴۱ کیلو وزن بدنش را کم کرده است، اما روزنامه‌گردین به نقل از متخصصان ورزش و صحت نوشته بود که به دلیل سوابق پمپئو، نمی‌توان به سخنان او اعتماد کرد و او در مورد وزن و توانایی شخصی‌اش در انجام کار فوق‌العاده دروغ می‌گوید. گاردین او را متهم کرده بود که سابقه طولانی در فریب اذهان دارد و برای نمونه نوشته بود که پمپئو در ارتباط به استراتژی خروج نیروهای امریکایی از افغانستان به مردم راست نگفته، در زمینه نقش دولت سعودی در قتل جمال خاشقچی به مردم دروغ گفته و در توضیح تحایف گران‌بهایی که از مقامات خارجی دریافت می‌کرده نیز صادق نبوده است.

با تمام این‌ها، او مثل طالبان خود را مدافع اخلاق و مذهب می‌داند و چون اینان در حالی‌که دستش در خون‌آلودترین معاملات و پیمان‌ها آغشته است، خود را صاحب وجدان و مدافع اخلاق جلوه می‌دهد. می‌دانیم که در دنیای سیاست، اخلاق و وجدان چون اسلحه و پول ابزارند و هر کی در سیاست، نقاب دین و اخلاق پوشید، باید بیشتر به نیت و توانایی‌های او در عمل سیاسی مبتنی بر اخلاق شک کرد. در همین مصاحبه اخیر، آقای پمپئو جهان را میدان منافع امریکا معرفی می‌کند و می‌گوید برای آن‌که منافع ملی ما تضمین شود، باید در رهبری جهان موثر عمل کنیم؛ اما چگونه موثر؟ او توضیح می‌دهد که سلاح بیشتر به اوکراین صادر کنیم تا از یک‌سو اقتصاد امریکا با تولید سلاح بیشتر رونق گیرد و جای کار بیشتر ایجاد شود و از سوی دیگر، آنانی که بر منافع امریکا در اروپا یا هر جای دیگر تجاوز می‌کنند، مجازات شوند. می‌توان گفت که پمپئو سیاست‌مداری است که انجیل می‌گرداند و از نشستن با ملا برادر به‌دلیل «لوده بودن دست او به خون» رفیقان و دوستانش عذاب وجدان می‌کشد، منافع کشورش را در صدور اسلحه و جنگ‌افروزی می‌داند.

آقای پمپئو گفته است که خروج نیروهای امریکا از افغانستان در ماه آگست ۲۰۲۱ به‌شیوه زشت و فجیع صورت گرفت و نتیجه‌اش برای «اردوی ما بد بود، برای امنیت ما بد بود و می‌دانید که دوستان ما دیگر مثل گذشته به ما اعتماد ندارند، و دشمنان نیز دیگر مثل گذشته از ما نمی‌هراسند» و حتا این خروج احتمالاً بر تصمیم ولادیمیر پوتین در اوکراین بی‌تأثیر نبوده است. در این ارزیابی احتمالاً بیشتر افغان‌ها با آقای پمپئو هم‌نظرند؛ چرا که ترک

از دوران خروج نیروهای امریکا و تسلیمی کشور به طالبان، تصاویر دردناکی برای تاریخ افغانستان و جهان باقی مانده است. یکی از آن عکس‌ها از مایک پمپئو است که در قطر با نکتایی سبز، دستان حلقه‌زده و چهره خنثا به کامره چشم دوخته، در حالی‌که ملا برادر با پیراهن‌تنبان ژولیده و تسبیح‌به‌دست کنارش ایستاده و به جای نامعلوم خیره نگاه می‌کند. تصویر سردی از نماینده‌گان ارشد دو دشمن، ثبت تاریخ افغانستان و جهان شد که بعد از سال‌ها خون‌ریزی و جنگ، معامله وحشت‌ناکی را پنهان از چشم مردم به توافق رسیدند و پیمانی را امضا کردند که اکنون مایه شرم‌ساری دیپلوماسی امریکا است و ملتی را از ابتدایی‌ترین حقوق، از جمله تحصیل و کار محروم کرده است.

پمپئو که گفته می‌شود برای انتخابات سال آینده ریاست جمهوری امریکا آماده‌گی می‌گیرد، در مصاحبه تازه‌اش با انستیتوت سیاست دانشگاه شیکاگو، خود را انسانی دارای اخلاق سیاسی معرفی کرده و گفته است که به‌دلیل منافع سیاسی کشور و مأموریتی که داشته، کنار ملابرد ایستاده بود؛ در حالی‌که قلبش ناآرام بود و می‌دانست دست ملا به احتمال زیاد در خون دوستانش آغشته است. گفته می‌شود آقای پمپئو مثل ملابرد آدم سیاست‌مدار مذهب‌پیشه است و هنگام کار در ادارات دولتی انجیل روی میزش نگه می‌دارد. زمانی در موضع‌گیری‌های سیاسی‌اش به ادبیات مذهبی متوسل می‌شود. از جمله زمانی‌که در حکومت دونالد ترامپ برای پیمان ابراهیم در خاورمیانه تلاش می‌ورزید، گفته بود که خدا در اتفاقاتی که در خاورمیانه رخ می‌دهد، «به‌شدت درگیر» است؛ همان‌طوری که سراج‌الدین حقانی گفته بود فرماندهی حمله انتحاری در انترکانتینتال را حضرت محمد برعهده داشت. در مورد دیگری از او نقل شده است که گفته، دونالد ترامپ، رییس‌اش را خدا فرستاده است «تا اسرائیل را» نجات دهد؛ درست همان‌طوری که طالبان مدعی‌اند ملا بهت‌الله را خداوند موظف کرده تا افغان‌ها را «نجات» دهد؛ از همین‌رو، بی‌جان نیست اگر بگوییم ملا برادر و مایک پمپئو علی‌رغم ظاهر متفاوت‌شان، بسیار شبیه هم‌اند و زیر نقاب دین و اخلاق، دروغ‌های بسیار می‌گویند و اعمال زشت سیاسی بسیار را مرتکب می‌شوند.

پمپئو با آن‌که پشت انجیل و تعابیر مذهبی پنهان می‌شود، اما در رسانه‌های غربی به دورویی و دروغ‌گویی مشهور است؛ تا جایی‌که سخنان او را در مورد صحت و مسایل شخصی نیز به دلیل ناراستی‌های سیاسی‌اش به دیده شک می‌نگرند.

صبح

روایت دیروز، آینه امروز، نوید فردا

صاحب امتیاز: سنجر سهیل
مدیرمسئول: محمد محقق
سرمدیر: حبیب بهش
مسئول افغانستان: شاحسین رسولی
تحلیل‌گران: یونس نگاه، ابومسلم خراسانی و علی سجاد مولایی
دبیر گزارش‌ها: فهیم امین

دبیر بخش ویدیو: نصیر کاوشگر
خبرنگار ارشد: امین کاوه
ویراستاران: محمدعلی نظری، مقیم مهران
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش مقالات: Info@8am.media
پذیرش اعلان: Shaparsepehr@gmail.com
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

Publisher: Sanjar Sohail, Sanjar.sohail@8am.media
Editor-in-Chief: Mohammad Moheq
Mohammad.moheq@8am.media
Facebook.com/8am.media
Youtube.com/Hashtesubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.media_official
www.8am.media

خبرگزاری اناتولی گزارش داده است که رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه با ولادیمیر پوتین، همتای روسی اش، پیرامون روابط دوجانبه، از جمله جنگ در اوکراین گفت‌وگو کرده است. اردوغان روز دوشنبه، ۱۶ جنوری، در تماس تلفنی با پوتین گفته است: «آماده‌ایم برای تامین صلح میان روسیه و اوکراین نقش میان‌جی ایفا کنیم.» همچنان گفته شده است که دو طرف اقدامات ملموس برای تبدیل شدن غلات روسیه به آرد در ترکیه و ارسال آن به کشورهای نیازمند آفریقا را مورد بحث قرار داده‌اند. این در حالی است که پیش از این نیز چندین بار اردوغان گفته بود که تلاش دارد برای ختم جنگ در اوکراین میان روسیه و اوکراین میانجی‌گری کند.

یونسکو: در سال گذشته میلادی ۸۶ خبرنگار در جهان کشته شدند

که با توجه به وضعیت موجود، «هیچ جای امنی برای خبرنگاران وجود ندارد، حتی در اوقات شخصی آنان.» در این گزارش از انتقام‌جویی به خاطر گزارش‌دهی از جرایم سازمان‌یافته، منازعات مسلحانه یا افزایش افراط‌گرایی و پوشش مسایل حساس چون فساد، جرایم محیط زیست، سوءاستفاده از قدرت و تظاهرات از عوامل عمده کشتار خبرنگاران برشمرده شده است.

یونسکو گفته است که ۴۴ مورد که بیشتر از نصف موارد کشتار خبرنگاران در سال ۲۰۲۲ است، در امریکای لاتین و کشورهای کاراییب صورت گرفته است. مکزیکو به‌عنوان مرگ‌بارترین کشور برای خبرنگاران در سال ۲۰۲۲ میلادی ۱۹ مورد کشتار خبرنگاران را داشته و سپس اوکراین که درگیر جنگ با روسیه است، با ۱۰ مورد و هائیتی با نه مورد مرگ خبرنگاران، در صدر قرار دارند. پیشتر گزارشگران بدون مرز با نشر گزارشی در پایان سال ۲۰۲۲ گفته بود که افغانستان پس از عراق و سوریه، خطرناک‌ترین کشور برای خبرنگاران است. به گزارش آن سازمان طی دو دهه گذشته، ۸۰ درصد از مرگ‌ومیرهای خبرنگاران و کارمندان رسانه‌ای در ۱۵ کشور از جمله سوریه، عراق و افغانستان رخ داده است.

عدالت کشانده نشده است.

در بیانیه آمده است: «پس از چند سال پیهم کاهش در کشتار خبرنگاران، افزایش جدید در شمار خبرنگارانی که در ۲۰۲۲ کشته شدند، نگران‌کننده است.» این در حالی است که بین سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ میلادی به‌گونه اوسط سالانه ۵۸ خبرنگار در سراسر جهان کشته شده بودند.

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد گفته است

براساس گزارش جدید سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) در سال ۲۰۲۲ میلادی ۸۶ خبرنگار و کارمند رسانه‌ای در جهان کشته شده‌اند. براساس گزارش یونسکو که روز دوشنبه، ۱۶ جنوری، نشر شد، در سال گذشته به‌گونه اوسط در هر چهار روز یک خبرنگار کشته شده است.

آدری ازولی، منشی عمومی یونسکو، با نشر بیانیه‌ای گفته که در ۸۶ درصد موارد قتل خبرنگاران، هیچ کسی به

اردوغان: سویدن و فنلند برای پیوستن به ناتو باید ۱۳۰ «تروریست» را به ترکیه بفرستند

تحویل ندهد، به هر حال نمی‌توانیم درخواست این کشور را برای پیوستن به ناتو از طریق پارلمان تصویب کنیم.» او خاطرنشان کرده است: «برای تصویب این موضوع در پارلمان، اول از همه باید بیش از ۱۰۰ تا حدود ۱۳۰ تن از این تروریست‌ها را به ما تحویل دهد.» سویدن و فنلند در جون ۲۰۲۲ پیمان‌نامه سه‌جانبه‌ای را با ترکیه امضا کردند که هدف آن غلبه بر مخالفت‌های ترکیه برای پیوستن این کشورها به ناتو بود.

رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، گفته است که سویدن و فنلند باید ۱۳۰ «تروریست» را پیش از تصویب طرح‌های آن‌ها برای پیوستن به ناتو، به ترکیه مسترد کنند.

ترکیه اواخر روز یکشنبه، ۱۶ جنوری، گفته است که سویدن باید ابتدا موضع شفاف‌تری در برابر شبه‌نظامیان کرد اتخاذ کند.

اردوغان افزوده است: «سویدن اگر تروریست‌ها را به ما

«ناکامی در بهبودی نیروهای مسلح»؛ وزیر دفاع آلمان از مقامش استعفا داد

کریستین لامبرشت، وزیر دفاع آلمان، به دلیل ناکامی در بهبودی نیروهای مسلح آلمان از مقامش کناره‌رفته است.

شک و تردید فزاینده در مورد توانایی خانم لامبرشت برای احیای نیروهای مسلح آلمان سبب شد تا او روز دوشنبه، ۱۶ جنوری، از سمتش استعفا بدهد.

خانم لامبرشت، یکی از اعضای حزب سوسیال‌دموکرات آلمان با نشر بیانیه‌ای گفته است: «امروز از نخست‌وزیر خواستم که من را از سمت وزیر دفاع دولت فدرال آلمان برکنار کند.» دولت فدرال آلمان برای تعیین جانشین خانم لامبرشت وقت کمی دارد؛ زیرا لوید آستین، وزیر دفاع امریکا، قرار است برای بحث در مورد حمایت بیشتر از اوکراین روز پنجشنبه هفته جاری به برلین سفر کند.

وزیر دفاع آلمان در حالی از مقامش استعفا می‌دهد که برلین برای تحویل دادن تانک‌های جنگی ساخت آلمان به اوکراین تحت فشار فزاینده‌ای قرار گرفته است.

روسیه و بلاروس رزمایش نظامی مشترک را آغاز کردند

بربنیاد گزارش‌ها، روسیه و بلاروس یک رزمایش نظامی مشترک را آغاز کرده‌اند که باعث نگرانی استفاده مسکو از متحد خود برای انجام یک حمله زمینی جدید به اوکراین شده است.

رسانه‌های بین‌المللی گزارش داده‌اند که این رزمایش روز دوشنبه، ۱۶ جنوری، آغاز شده است. وزارت دفاع بلاروس با اعلام این رزمایش مشترک گفته است که با استفاده از تمام میدان‌های هوایی نظامی بلاروس، تمرین‌های مشترک ارتش را شامل «زیربخش قطعه مکانیزه» انجام خواهند داد. هرچند بلاروس اعلام کرده است که قصد ندارد وارد جنگ شود و این رزمایش هوایی دفاعی است، اما پاول موراوویکو، معاون اول دبیر شورای امنیت بلاروس، روز یکشنبه گفته است: «ما خوب‌شن‌داری و صبر را حفظ می‌کنیم و باروت خود را خشک نگه می‌داریم. وضعیت در مرز جنوبی کشور با اوکراین خیلی آرام نیست و اوکراین بلاروس را تحریک کرده است. ما آماده هرگونه اقدام تحریک‌آمیز از سوی اوکراین هستیم.»

بلاروس در حالی رزمایش مشترک با روسیه را آغاز کرده که اوکراین بارها در مورد حمله‌های احتمالی بلاروس هشدار داده است.

تلفات یک حمله موشکی بر اوکراین

به ۴۰ تن رسید

براساس گزارش خبرگزاری رویترز، تلفات یک حمله موشکی ویران‌گر در دنیپر اوکراین، به بیش از ۴۰ تن رسیده است.

خدمات اورژانس اوکراین روز دوشنبه، ۱۶ جنوری، اعلام کرد که در این رویداد ۴۰ تن، از جمله سه کودک جان‌های‌شان را از دست داده‌اند و ۳۴ تن هنوز مفقود هستند.

این مرگ‌بارترین حمله موشکی از زمان آغاز حمله روسیه به اوکراین در ۱۱ ماه گذشته گفته شده که در یک محله مسکونی رخ داده است.

کی‌یف مسکو را مسوول این حمله دانست، اما کرملین گفته است که نیروهای روسی مسوول این حمله نیستند.

مسکو در اعلامیه‌ای با اشاره به یک خبری که در رسانه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود، مدعی شده که سیستم‌های دفاع هوایی اوکراین باعث ایجاد این خسارت شده است.

در بیانیه آمده است: «نیروهای مسلح روسیه به ساختمان‌های مسکونی یا زیرساخت‌های اجتماعی حمله نمی‌کنند. آن‌ها به اهداف نظامی حمله می‌کنند.» ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، اواخر روز یکشنبه گفت که عملیات جست‌وجو تا زمانی که لازم باشد ادامه خواهد یافت و او «سکوت بزدلانه» روسیه در قبال این حمله را محکوم کرد.

این حمله زمانی رخ داده است که روسیه و متحد نزدیکش بلاروس، مانورهای نظامی مشترکی را برگزار کرده بودند.

دیدهبان حقوق بشر: نژادپرستی سیستماتیک در برخی از نهادهای امریکا وجود دارد

دیدهبان حقوق بشر پشرفت‌ها و چالش‌های حقوق بشری امریکا در سال ۲۰۲۲ را به بررسی گرفته و یافته‌هایش را نشر کرده است.

دیدهبان حقوق بشر در گزارشی که روز دوشنبه، ۱۶ جنوری، نشر کرده از پیشرفت‌ها در رعایت حقوق بشری در سال ۲۰۲۲ در امریکا خبر داده است.

یافته‌های دیدهبان حقوق بشر اما نشان می‌دهد که با وجود پیشرفت‌ها در بخش رعایت حقوق بشر در امریکا، هنوز هم نژادپرستی سیستماتیک در برخی از نهادها و ساختارهای این کشور وجود دارد.

بربنیاد گزارش دیدهبان حقوق بشر، پس از شورش بر ساختمان کنگره امریکا در سال ۲۰۲۱، برتری‌طلبی‌های سفیدپوستان و افراط‌گرایان راست در این کشور افزایش یافته است.

این نهاد جهانی مدافع حقوق بشر دولت امریکا را به برداشتن گام‌های جسورانه‌تر در خصوص مقابله با نژادپرستی ترغیب کرده است.

دیدهبان حقوق بشر در حالی از وجود نژادپرستی سیستماتیک در شماری از نهادها و ساختارهای امریکا خبر داده که این کشور خودش را مدافع برجسته حقوق بشر در جهان می‌داند.

